

WSPOMNIENIA

Stefan Młynarski 1934–2004

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 03.12.2004 r. nagle odszedł od nas w wieku 70 lat doc. dr nauk przyrodniczych Stefan Młynarski — długoletni, zasłużony pracownik naukowy Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie. Geofizyk, specjalista w zakresie metod sejsmicznych, autor wielu prac naukowo-badawczych. Brał czynny udział w projektowaniu, nadzorowaniu i interpretacji badań sejsmicznych, mających na celu rozpoznanie wglębnej budowy geologicznej kraju. W swojej karierze zawodowej pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji, będąc wieloletnim kierownikiem Zakładu Geofizyki PIG, uhonorowanym licznymi odznaczeniami resortowymi i państwowymi. Nagła śmierć zabrała Człowieka wielkiej dobroci, obdarzonego kulturą osobistą, powszechnie lubianego i szanowanego. Nabożeństwo żałobne odbyło się w dniu 10.12.2004 r. o godz. 9⁰⁰ w Kościele św. Karola Boromeusza na Starych Powązkach. Rodzinie Zmarłego składamy wyrazy głębokiego współczucia.

Stefan Młynarski urodził się w Warszawie w rodzinie inteligenckiej 03.05.1934 r. Świadcstwo dojrzałości uzyskał w 1951 r. w Liceum Fundacji Górskiego. Studiował na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Warszawskiego i w 1955 r. uzyskał tytuł magistra w zakresie geofizyki. Zaraz po studiach, od września 1955 r. rozpoczął pracę w Zakładzie Geofizyki Państwowego Instytutu Geologicznego, początkowo na stanowisku asystenta, od 1963 r. adiunkta, a od 1983 r. docenta. W 1974 r. otrzymał stopień doktora na podstawie rozprawy doktorskiej pod tytułem *Problem śledzenia dyslokacji nieciągłych w świetle danych sejsmicznych w nadbałtyckiej części Pomorza Zachodniego*, napisanej pod kierunkiem profesora Jana Skorupy. Odbył kilka praktyk zagranicznych, w tym w 1961 r. we Włoszech, a w latach 1968 i 1979 we Francji.

Stefan Młynarski był wybitnym specjalistą w dziedzinie sejsmiki refleksyjnej i refrakcyjnej. Ogromne zasługi położył w badaniach wglębnej budowy geologicznej Niżu Polskiego oraz w badaniach struktury i ewolucji litosfery głównych prowincji geologicznych Europy, zwłaszcza wzdłuż strefy tektonicznej Teisseyre'a-Tornquista. W różnych zespołach geofizyków i geologów prowadził kompleksową interpretację geologiczną wyników badań geofizycznych, przyczyniając się do rozwiązania wielu ważnych problemów tektoniki kompleksu permsko-mezozoicznego i jego podłoża w basenie polskim. Był kierownikiem i uczestnikiem wielu syntetycznych opracowań, map, atlasów i przekrojów geofizycznych oraz geologicznych. Ponadto uczestniczył w wielu konferencjach krajowych i zagranicznych, na których prezentował osiągnięcia z zakresu geofizyki. Jego dorobek naukowy obejmuje autorstwo i współautorstwo około 75 prac publikowanych i około 80 pozycji archiwalnych.

Był energicznym i bardzo sprawnym kierownikiem, kolejno: Pracowni Sejsmicznej, Pracowni Struktur Wglębnych, następnie w latach 1985–1998 Zakładu Geofizyki PIG, a ostatnio, w latach 2002–2004, Centralnej Bazy Danych Geologicznych. Przez wiele lat był członkiem Komisji Oceny Projektów Badań Geologicznych, a ostatnio Komisji Zasobów Kopalin przy Ministerstwie Środowiska. Był także członkiem Komitetu Geofizyki Polskiej Akademii Nauk, członkiem kolegium redakcyjnego *Kwartalnika Geologicznego*, a także *Przeglądu Geologicznego*.

W swej bogatej działalności zawodowej i naukowej blisko współpracował z licznymi instytucjami i przedsiębiorstwami, w szczególności z Przedsiębiorstwem Badań Geofizycznych i Polskim Górnictwem Naftowym i Gazownictwem.

Jego zainteresowaniem pozazawodowym była turystyka krajowa i zagraniczna, samochodowa i karawaningowa. Pełnił funkcję wiceprezesa ds. turystyki w Automobilklubie Polski. Wolne chwile spędzał przy komputerze, bez którego nie wyobrażał sobie jakichkolwiek osiągnięć w każdej dziedzinie.

Za swoją działalność zawodową i społeczną był odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski, Srebrną Odznaką *Zasłużony dla Polskiej Geologii*, wyróżniony Srebrną i Złotą Odznaką Państwowego Instytutu Geologicznego, Zasłużonego Działacza Turystyki i Honorową Odznaką Polskiego Związku Motorowego. Został także mianowany Dyrektorem Górniczym I i II stopnia i wyróżniony Honorowym Kordzikiem Górniczym. Był także laureatem nagród Centralnego Urzędu Geologii i Ministerstwa Środowiska.

Mimo wybitnych osiągnięć naukowych i organizacyjnych, połączonych z niezwykłym oddaniem dla spraw Państwowego Instytutu Geologicznego, nie oszczędzono Mu tu chwil gorzkich. Z charakterystyczną dla siebie godnością i spokojnym uśmiechem przeszedł nad nimi do porządku dziennego. Do ostatniej chwili pracował sumiennie i twórczo na powierzonym sobie stanowisku. A jego uśmiech pozostanie na zawsze w pamięci tych, którzy Go znali.

Stefan Młynarski odszedł od nas zaledwie kilka tygodni przed przejściem na emeryturę, w pełni sił twórczych. Należał do tych nielicznych pracowników, o których pomoc i współpracę zabiegali geofizycy i geolodzy, uczestnicy wspólnych, dużych projektów i programów naukowo-badawczych Państwowego Instytutu Geologicznego w drugiej połowie ubiegłego wieku. W wielkiej księdze sukcesów Państwowego Instytutu Geologicznego, na stronach poświęconych wglębnej budowie Niżu Polskiego, Stefan Młynarski pozostawił trwałe ślad — świadectwo wyjątkowej pracowitości i talentu badawczego. Cieszył się powszechnym uznaniem, szacunkiem i sympatią całego otoczenia. Był skromny, pracowity, życzliwy i koleżeński.

Żegnamy Cię Stefanie — zostaniesz w naszej pamięci i naszych sercach.

Sylwester Marek, Krzysztof Jaworowski, Lidia Dziwińska & Waldemar Józwiak